

[Aksel Larsen.]

ler ikke alene Rigsdagsmedlemmer, men ogsaa Kommunalbestyrelsesmedlemmer og Embedsmænd; for alle Kategoriers Vedkommende gælder det nemlig, at de er søgt som Bestyrelsesmedlemmer, Tilsynsraadsmedlemmer, kommitterede, og hvad det nu hedder alt sammen, som man er villig til at betale høje Honorarer og Lønninger uden at stille alt for store Krav til, fordi man mener, at disse Penge er givet godt ud.

Jeg skal, som sagt, indrømme: Før eksakt Bevis for det subjektive Forhold er vanskeligt; men føre et saadant Bevis, at ethvert tænkende Menneske kan erkende, at der eksisterer kun denne Bevæggrund til, at visse Mennesker har saa mange lønnede Bierhverv, det er muligt, og det kan gøres uden at føre en Naalestikpolitik, som det ærede Medlem Hr. Thomsen kalder det, blot ved at lægge Kendsgæringer paa Bordet.

Maa jeg forresten sige til det ærede Medlem Hr. Thomsen, at hans og hans Partifællers Optræden — med et uparlamentarisk Udtryk — grænser til Ynkethed. I det Blad, denne Bevægelse udgiver, „Landboværnet“, bringer man en Række Naalestikartikler, man bringer Tegninger af forskellige mere eller mindre velnærede Politikere, afbildede som Hunde, siddende paa mere eller mindre kødfulde Ben; det har man ikke noget imod i et Skrift, der udgaar uden for Tinget; men her inde i Tinget ønsker de samme Herrer ikke at staa ved deres Agitation og med rene Ord sige det, de siger paa Vælgermøderne.

Det er almindelig Brug, det ved jeg nok, at hvis man her siger det samme som ude i Befolkningen, kommer der en eller anden dydig forarget Patron og siger: maa vi være fri for Vælgermødetale her. Nej, det skal vi aldeles ikke være. Der skal ikke være Forskel paa den Tale, der føres herinde, og den, der føres over for Vælgerne. Hvis man har een Stemmeføring herinde og en anden ude paa Vælgermøderne, saa bedrager man Vælgerne og forfusker det Folkestyrets Idé, som man siger, man er Repræsentant for.

Den Slags Ting falder ikke os ind; der kan ikke paapeges nogen Forskel mellem, hvad vi siger ude paa de offentlige Møder, og hvad vi siger her. Og derfor siger jeg igen: jeg skal ikke komme med Naalestikpolitik, men med en ganske udførlig Dokumentation af Forholdene ved Forelæggelsen af det Lovforslag, som vi har indbragt, og som ikke blot drejer sig om Rigsdagsmænd, men om alle andre, som er med til at staa

for Styret i dette Land, og som kan formenes at lade deres politiske Handlemaade staa under Indflydelse af deres personlige Forhold til Erhvervsvirksomheder og lignende Foretagender. Man skal ikke komme og sige, at det er saglige Hensyn, der gør, at disse Personer faar alle disse Tillidshverv, at man har Brug for alle disse eminentes Dygtigheder. Der er alligevel ingen, der er i Stand til at tro det, og det kan ikke sandsynliggøres, og derfor er det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Forslag intet andet end en Lynafløder.

Det ærede Medlem gør sig til Fortaler for Folkestyret, Parlamentarismen og Rigsdagen i højere Grad end nogen anden, samtidig med at det ærede Medlem selvfølgelig ikke vil have et Ord til Protest, hvis Rigsdagen, som det er Hensigten, bliver hjemsendt og dermed spændt ud fra de Begivenheder, der kan ventes i den nærmeste Tid, og samtidig med at det ærede Medlem staa heroppe og siger, at man har aftalt mellem Partierne, at den politiske Debat skal føres ved Tillægsbevillingslovens tredje Behandling. Mellem hvilke Partier? Vort Parti har ikke været med til den Slags Aftaler og gaar ikke med til den Slags Aftaler. Nej, det er de store Partiers Fagforening, der har truffet den Slags Aftaler, men hvad Parlamentarismen og Folkestyret gør, det staa ubesvaret hen.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har indbragt sit Forslag, for der maatte gøres noget; Befolkningen var utilfreds og kunde godt se, at Ordene Bengnaveri og Korruption i Forbindelse med Statsstyret ikke er for haarde. Og saa haaber man at kunne nøjes med at bringe en Fortegnelse over de offentlige Hverv, Rigsdagsmænd har, og gaa uden om det, der er langt mere væsentligt og vigtigt. For de offentlige Hvervs Vedkommende kan der højst være Tale om Bengnaveri, andet Udtryk kan man ikke finde for det; men det er for mildt et Udtryk, naar man taler om de private vel-lønnede Hverv, som Rigsdagsmænd faar som Følge af, at de er Rigsdagsmænd, og ud fra Haab om, at de vil benytte deres politiske Indflydelse paa den rigtige Maade.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Forslagsstilleren (Christmas Møller): Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen bliver efterhaanden monoman; det maa man have Lov at sige om det ærede Medlem, for man kan jo godt være monoman i en god Ret-